

Tradus și revizuit de IER (www.ier.ro)

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A PATRA

ÎN CAUZA HULPE ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

(Cererile nr. 24838/10 și alte patru – a se vedea lista anexată)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

27 februarie 2018

Hotărârea este definitivă, dar poate suferi modificări de formă.

În cauza Hulpe și alții împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-un comitet compus din:

Paulo Pinto de Albuquerque, *Președinte,*

Egidijus Kūris,

Iulia Motoc, *judcători,*

și Andrea Tamietti, *grefier adjunct de secție,*

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 6 februarie și 2018,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cinci cereri îndreptate împotriva României, prin care patru resortisanți români și o societate română au sesizat Curtea la datele indicate în tabelul anexat, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”). Guvernul român („Guvernul”) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna C. Brumar, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

2. La 17 ianuarie 2017, capătul de cerere referitor la accesul la justiție a fost comunicat Guvernului, iar restul capetelor de cerere nr. 24838/10 (*Hulpe împotriva României*), 66252/11 (*Dolha împotriva României*) și 57813/13 (*Stroe împotriva României*) au fost declarate inadmisibile în temeiul art. 54 § 3 din Regulamentul Curții.

3. Guvernul german a fost înștiințat despre cererea nr. 24838/10 (*Hulpe împotriva României*) dată fiind naționalitatea germană a reclamantului, dar guvernul german nu și-a exercitat dreptul de intervenție în temeiul art. 36 § 1 din Convenție și al art. 44 din Regulamentul Curții.

4. Atunci când doamna Valeria Dolha, reclamanta în cererea nr. 66252/11 (*Dolha împotriva României*), a decedat la 14 februarie 2016, moștenitorul său unic, domnul Alin-Eugen Iancu (strănepot), și-a exprimat dorința de a continua procedura în numele acesteia. Din motive practice, doamna Dolha va fi denumită în continuare „reclamanta”, deși domnul Iancu trebuie considerat în prezent ca atare [a se vedea *Dalban împotriva României* (MC), nr. 28114/95, pct. 1, CEDO 1999-VI].

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

5. Lista reclamantilor, precum și detaliile relevante privind cererile sunt prezentate în tabelul anexat.

6. Reclamanții au pierdut în instanță procesele civile desfășurate în absența lor. Aceștia au fost înștiințați cu privire la procedură doar prin afișarea citațiilor pe o ușă sau pe un gard (denumită în continuare „citarea prin afișare”). Toți au susținut, în cadrul căilor de atac formulate ulterior, că nu au luat la cunoștință termenul de judecată deoarece nu au primit citațiile din partea instanțelor, atât în cazul recursurilor (când citațiile le-au fost comunicate de instanța de fond sau de apel), cât și în cazul contestațiilor în anulare (când citațiile au fost comunicate la instanța de ultim grad de jurisdicție). Plângerile în acest sens le-au fost respinse de instanțe cu motivarea că citarea prin afișare era prevăzută de lege. În consecință, căile de atac au fost respinse fără o examinare pe fond.

II. DREPTUL INTERN RELEVANT

7. Dreptul intern relevant, în vigoare la momentul comunicării actelor de procedură prin afișare, este rezumat în hotărârea Curții în cauza *S.C. Raisa M. Shipping S.R.L. împotriva României* (nr. 37576/05, pct. 18, 8 ianuarie 2013).

ÎN DREPT

I. CU PRIVIRE LA CONEXAREA CERERILOR

8. În conformitate cu art. 42 § 1 din Regulamentul Curții, Curtea decide conexarea cererilor, dat fiind faptul că acestea privesc evenimente similare și ridică probleme identice în temeiul Convenției.

II. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 6 § 1 DIN CONVENȚIE

9. Reclamanții s-au plâns că dreptul de acces la o instanță le-a fost încălcat deoarece nu au primit citațiile și, prin urmare, nu au putut să participe la procedurile judiciare.

Aceștia s-au întemeiat pe art. 6 § 1 din Convenție, redactat după cum urmează:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] de către [o] instanță [...], care va hotărî [...] asupra [...] drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...].”

A. Cu privire la admisibilitate

1. Excepția de neepuizare a căilor de atac interne (cererile nr. 24838/10 – Hulpe împotriva României – și 66252/11 – Dolha împotriva României)

10. Guvernul a susținut că reclamanții, în cererile nr. 24838/10 și 66252/11, nu au epuizat căile de atac interne, deoarece nu au făcut uz de posibilitatea de a formula o plângere penală pentru înscriere în fals împotriva agentului procedural desemnat cu comunicarea actelor de procedură.

11. Curtea a examinat deja o excepție similară și a respins-o, pe motiv că reclamantului care a utilizat o cale de atac aparent efectivă și suficientă nu i se poate reproșa că nu a recurs și la alte căi de atac pe care le avea la dispoziție, dar care, probabil că nu aveau șanse mai mari de reușită (a se vedea *S.C. Raisa M. Shipping S.R.L.*, citată anterior, pct. 24-25). În prezentele cauze, reclamanții din cererile nr. 24838/10 și 66252/11 au formulat fără succes contestații la hotărârile definitive și recursuri pe probleme de drept.

12. Pentru aceste motive, Curtea respinge această excepție în privința ambelor cereri.

2. Alte motive de inadmisibilitate

13. Curtea subliniază că aceste capete de cerere privind accesul la o instanță nu sunt în mod vădit nefondate în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție. De asemenea, constată că acestea nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie să fie declarate admisibile.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele Guvernului

14. Guvernul a susținut că dreptul de acces la o instanță nu este absolut și poate fi supus unor limitări. Acesta a argumentat că astfel, comunicarea actelor de procedură prin afișare era prevăzută de legislația națională ca o alternativă pentru comunicarea directă și era un mijloc de a împiedica părțile în exercitarea abuzivă a drepturilor procedurale. De asemenea, instanțele au examinat sistematic legalitatea procedurilor de comunicare. Guvernul a subliniat că legislația internă permitea ca procedurile să se desfășoare în absența unei părți, cu condiția efectuării în mod corect a comunicării actelor de procedură.

15. Guvernul a susținut, în plus, cu privire la cauzele nr. 24838/10 (*Hulpe împotriva României*) și 66252/11 (*Dolha împotriva României*) că, deși toate citațiile au fost comunicate doar prin afișare, reclamanții nu au informat instanțele despre acest fapt în timpul procedurilor și, în schimb, s-au limitat

să se plângă de comunicarea deciziilor instanței în acest mod. Bazându-se pe hotărârile *Halmaghi împotriva României* [(dec.), nr. 29281/03, 13 septembrie 2016] și *Naftule împotriva României* [(dec.), nr. 15641/04, 13 septembrie 2016], Guvernul a considerat că instanțele naționale nu avuseseră motive pentru a bănuși că reclamanții nu se aflau în posesia documentelor juridice care le fuseseră comunicate.

16. Cu privire la cauzele nr. 32758/13 (*Stoian împotriva României*) și 57813/13 (*Stroe împotriva României*), Guvernul a susținut că reclamanții ar fi trebuit să fie mai diligenți în proceduri și ar fi trebuit să fi făcut demersuri mai devreme pentru a obține copii ale deciziilor instanței.

17. În cauza nr. 49385/13 (*S.C. Vastrans împotriva României*), Guvernul susținea că reclamantului i se acordase timp pentru a trimite citații scrise înainte ca instanța să ia o decizie.

2. Motivarea Curții

18. Curtea reiterează că nu are competența de a evalua faptele care au determinat instanța națională să adopte o decizie anume; în caz contrar, ar acționa ca o instanță de gradul patru și nu ar ține seama de limitele impuse acțiunii sale [a se vedea *Avotiņš împotriva Letoniei* (MC), nr. 17502/07, pct. 99, 23 mai 2016]. În continuare, reiterează faptul că dreptul de acces la o instanță, principiul contradictorialității, precum și principiul egalității armelor, consacrate la art. 6 § 1 din Convenție, se aplică, de asemenea, în domeniul specific al comunicării actelor de procedură părților (a se vedea *S.C. Raisa M. Shipping S.R.L.*, citată anterior, pct. 29, și ca exemplu recent, *Avotiņš*, citată anterior, pct. 119).

19. În cauza *S.C. Raisa M. Shipping S.R.L.* (citată supra), Curtea a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție, deoarece societatea reclamantă fusese citată în instanță în procedura privind fondul cauzei sale doar prin afișare. Curtea a considerat că, deși legislația națională în vigoare la momentul respectiv [art. 92 alin. (4) C. proc. civ.] prevedea comunicarea citației prin afișare, modul în care instanțele românești aplicau legislația era prea formalist. În special, instanțele nu au dat dovadă de diligență în ceea ce privește asigurarea informării reclamanților cu privire la termenele de judecată și, prin urmare, nu și-au respectat obligația de a le asigura participarea efectivă la proces (ibid., pct. 32-35).

20. În prezentele cereri, Curtea nu a constatat niciun fapt sau argument care să o convingă să se îndepărteze de jurisprudența sa. Reclamanții au fost citați numai prin afișare la sediul lor și au pretins că nu au primit citațiile. Prin urmare, aceștia nu au luat cunoștință de termenele ședințelor de judecată și nu s-au putut prezenta în instanță. În ciuda absenței de la proces a reclamanților, instanțele naționale nu au încercat în niciun fel să se asigure că aceștia fuseseră informați cu privire la termenele ședințelor de judecată și că puteau să participe la procesele care priveau drepturile lor civile, în special prin amânarea ședințelor și repetarea procedurii de comunicare.

21. Mai exact, situația din cauzele nr. 24838/10 (*Hulpe împotriva României*) și 66252/11 (*Dolha împotriva României*) nu este comparabilă cu cea din cauza *Halmaghi*, în care, chiar dacă citațiile au fost trimise la o adresă greșită, reclamanta avea cunoștință de evoluția cauzei sale și nu a ridicat problema adresei incorecte la curtea de apel (a se vedea hotărârea *Halmaghi*, citată anterior, pct. 18), sau cu situația din cauza *Naftule*, în care citațiile au fost inițial trimise la o adresă incorectă, dar reclamantul au aflat până la urmă despre evoluția cauzei lor când au primit o scrisoare din partea instanței (a se vedea hotărârea *Naftule*, citată supra, pct. 20).

În cauzele prezente, înștiințările au fost trimise la adresele corecte. Reclamantul nu aveau nimic de corectat în proceduri și nu au suportat nicio consecință negativă până când au depășit termenele pentru a contesta deciziile instanței care fuseseră comunicate doar prin afișare.

22. Mai mult, în ceea ce privește cauza nr. 49385/13 (*S.C. Vastrans împotriva României*), Curtea a reținut că, întrucât societatea reclamantă a fost împiedicată să ia parte la ședință, nu a avut cunoștință despre pledoaria pe care a putut-o avea cealaltă parte în instanță. Această neregulă nu putea fi corectată prin simplul fapt de a încuviința ca reclamantul să-și trimită observațiile scrise.

23. Pentru aceste motive, Curtea a constatat o încălcare a dreptului de acces la o instanță al reclamantilor, drept garantat la art. 6 § 1 din Convenție.

III. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

24. Un capăt de cerere suplimentară a fost invocat în cererea nr. 32758/13 (*Stoian împotriva României*), referitor la pretinsa încălcare a drepturilor garantate la art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

25. Având în vedere constatarea încălcării dreptului reclamantilor de acces la o instanță (supra, pct. 23), Curtea consideră că nu este necesar să pronunțe o altă hotărâre cu privire la admisibilitatea și la fondul capătului de cerere formulat în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 [a se vedea, *mutatis mutandis*, *S.C. Raisa M. Shipping S.R.L.*, citată anterior, pct. 38, și *S.C. Carbochim S.A. Cluj-Napoca și S.C. Fenega Import-Export S.R.L. împotriva României* (Comitet), nr. 45621/05, 46691/07, 27314/08 și 1150/09, pct. 30, 17 ianuarie 2017].

IV. CU PRIVIRE LA APLICAREA ART. 41 DIN CONVENȚIE

26. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

27. Reclamanții au solicitat următoarele sume cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și moral:

(a) în cererea nr. 24838/10 (*Hulpe împotriva României*):

- restituirea imobilului pierdut în instanță sau 232 821 EUR, reprezentând valoarea de piață cu titlu de prejudiciu material; și
- 5 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

(b) în cererea nr. 66252/11 (*Dolha împotriva României*):

- 44 878,36 EUR reprezentând valoarea bunurilor reclamantului confiscate de statul comunist, cu titlu de prejudiciu material; și
- 6 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

(c) în cererea nr. 32758/13 (*Stoian împotriva României*):

- 4200 EUR reprezentând valoarea părții din imobil a reclamantului, cu titlu de prejudiciu material; și
- 10 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral;

(d) în cererea nr. 49385/13 (*S.C. Vastrans împotriva României*):

- 151 413 EUR reprezentând pierderea financiară suportată de către societatea reclamantă, cu titlu de prejudiciu material; și
- 100 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

(e) în cererea nr. 57813/13 (*Stroe împotriva României*):

- 5 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

28. Guvernul a contestat sumele solicitate. Acesta a susținut că nici reclamanții, nici Curtea nu ar fi trebuit să facă speculații cu privire la rezultatul pe care l-ar fi avut procedurile naționale. De asemenea, acesta a susținut că reclamanții nu și-au susținut cu probe pretențiile și nici nu au dovedit existența unei legături de cauzalitate între pretențiile și prejudiciul suferit. În continuare, a argumentat că sumele solicitate cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral erau excesive și că o constatare a încălcării ar constitui o reparație echitabilă suficientă.

29. Curtea constată că reclamanții nu au dovedit existența unei legături de cauzalitate între încălcarea constatată și prejudiciul material pretins; prin urmare, respinge pretențiile cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material. Pe de altă parte, având în vedere toate circumstanțele prezentelor cauze, Curtea admite că reclamanții trebuie să fi suferit un prejudiciu moral care nu poate fi compensat prin simpla constatare a unei încălcări.

Pronunțându-se în echitate, Curtea acordă fiecărui reclamant suma de 3600 EUR plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

30. În plus, Curtea observă că art. 509 alin. (10) din noul Cod de procedură civilă permite revizuirea procedurii interne în vederea remedierii încălcărilor constatate. Având în vedere natura capetelor de cerere formulate de reclamanți și motivele pentru care Curtea a constatat o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție, Curtea consideră că, în prezentele cauze, cea mai adecvată formă de reparație ar fi redeschiderea în timp util a procedurii incriminate, la solicitarea reclamanților (a se vedea, pentru o soluție similară în temeiul dispozițiilor vechiului Cod de procedură civilă, *S.C. Raisa M. Shipping S.R.L.*, citată anterior, pct. 44).

B. Cheltuieli de judecată

31. Reclamanții au solicitat, de asemenea, următoarele sume pentru cheltuielile de judecată efectuate în fața instanțelor naționale și în fața Curții:

(a) în cererea nr. 66252/11 (*Dolha împotriva României*): 141,02 EUR reprezentând onorariile avocaților și costurile poștale; reclamantul a prezentat dovada relevantă a plății.

(b) în cererea nr. 32758/13 (*Stoian împotriva României*): 124,22 EUR reprezentând taxele judiciare, onorariile avocaților și taxele poștale; reclamantul a prezentat dovada relevantă a plății.

(c) în cererea nr. 49385/13 (*S.C. Vastrans împotriva României*): 981,25 EUR pentru onorariile avocaților în procedura în fața Curții și 218,05 EUR pentru onorariile experților; societatea reclamantă a prezentat facturi atestând plata.

32. Nu au fost cerute sume pentru plata cheltuielilor de judecată în cererile nr. 24838/10 (*Hulpe împotriva României*) și 57813/13 (*Stroe împotriva României*).

33. Guvernul a susținut că reclamanții nu au demonstrat că au suportat efectiv cheltuielile pretinse. A considerat, de asemenea, că unele dintre cheltuieli nu erau relevante pentru încălcarea pretinsă în fața Curții.

34. Ținând seama de documentele pe care le deține și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabil să acorde sumele următoare, pentru toate cheltuielile:

(a) 141,02 EUR în cererea nr. 66252/11 (*Dolha împotriva României*):

(b) 124,22 EUR în cererea nr. 32758/13 (*Stoian împotriva României*):

(c) 218,05 EUR în cererea nr. 49385/13 (*S.C. Vastrans împotriva României*).

C. Dobânzi moratorii

35. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal, practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN UNANIMITATE, CURTEA

1. *Decide* să conexeze cererile;
2. *Declară* cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 6 § 1 din Convenție cu privire la accesul la o instanță;
3. *Hotărăște* că nu este necesar să fie examinate admisibilitatea și fondul capătului de cerere întemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, formulată în cadrul cererii nr. 32758/13 (*Stoian împotriva României*);
4. *Hotărăște* că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție care garantează dreptul de acces la o instanță al reclamanților.
5. *Hotărăște*
  - a) că statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în termen de trei luni, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:
    - (i) 3 600 EUR (trei mii șase sute de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, fiecărui reclamant, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul - moral;
    - (ii) 141,02 EUR (o sută patruzeci și unu de euro și doi cenți), plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamant cu titlu de impozit, în cererea nr. 66252/11 (*Dolha împotriva României*) pentru cheltuielile de judecată;
    - (iii) 124,22 EUR (o sută douăzeci și patru de euro și douăzeci -și doi cenți), plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamant cu titlu de impozit, în cererea nr. 32758/13, pentru cheltuielile de judecată;
    - (iv) 218,05 EUR (două sute optsprezece euro și cinci cenți), plus orice sumă ce poate fi datorată de societatea reclamantă, cu titlu de impozit, în cererea nr. 49385/13 (*S.C. Vastrans împotriva României*) cu titlu de cheltuieli de judecată;
  - b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

6. *respinge* cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba engleză, apoi comunicată în scris, la 27 februarie 2018, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

Andrea Tamietti
Grefier adjunct

Paulo Pinto de Albuquerque
Președinte

ANEXĂ
Lista cererilor

(a) Numărul cererii și (b) Data cererii	Numele, data nașterii și adresele reclamanților	Reprezentanți	(a) Circumstanțele cauzei (b) Incidente în ceea ce privește procedura de comunicare și (c) Calea de atac internă exercitată
<p>(a) 24838/10 (b) 08/04/2010</p>	<p>Constantin Hulpe 1951 Enkenbach-Alsenborn (Germania)</p>	<p>---</p>	<p>(a) Reclamantul a solicitat anularea unui contract de vânzare pe care îl încheiase cu un terț. A pierdut procesul în prima instanță (21 mai 2008) și în apel (15 decembrie 2008).</p> <p>(b) Decizia pronunțată în apel a fost comunicată avocatului reclamantului prin afișare; reclamantul nu a putut să introducă recurs împotriva acestei decizii în termenul legal;</p> <p>(c) Pe baza deficienței de procedură de comunicare invocate, reclamantul a declarat recurs după expirarea termenului și, în același timp, a solicitat repunerea în termen (ambele respinse la 9 octombrie 2009).</p>
<p>(a) 66252/11 (b) 07/10/2011</p>	<p>Valeria Dolha 1929 Cluj-Napoca (moștenitorul Alin- Eugen Iancu a continuat cererea după decesul reclamantei la 14 februarie 2016)</p>	<p>D.S. Chertes</p>	<p>(a) Reclamanta a formulat o acțiune civilă în despăgubiri pentru o pretinsă condamnare politică sub regimul comunist;</p> <p>(b) Sentința pronunțată în primă instanță nu i-a fost comunicată reclamantei în persoană; reclamanta nu a putut să formuleze apel împotriva acestei sentințe în termenul legal;</p> <p>(c) Pe baza pretensei deficiențe din procedura de comunicare, reclamanta a introdus recurs după expirarea termenului și, în același timp, a solicitat repunerea în termen (respinsă la 11 iunie 2010); din</p>

			aceleași motive, reclamanta a formulat recurs (respins la 8 aprilie 2011).
<p>(a) 32758/13 (b) 30/04/2013</p>	<p>Georgeta Stoian 1959 Slobozia</p>	---	<p>(a) Reclamanta, pârâtă într-o acțiune de ieșire din indiviziune, și-a pierdut cota parte de proprietate în procedura din prima instanță;</p> <p>(b) Hotărârea instanței de prim grad i-a fost comunicată reclamantei prin afișare; reclamanta nu a putut să introducă apel în termenul legal;</p> <p>(c) Pe baza pretensei deficiențe din procedura de comunicare, reclamanta a declarat recurs (respins la 10 ianuarie 2013).</p>
<p>(a) 49385/13 (b) 25/07/2013</p>	<p>S.C. VASTRANS S.R.L. Focșani</p>	V. Novac	<p>(a) Societatea reclamantă a solicitat anularea hotărârii administrative prin care îi era retrasă licența de transport (parțial acordată, 3 aprilie 2012); toate părțile au formulat apel;</p> <p>(b) Citația privind apelul i-a fost comunicată societății reclamante prin afișare; societatea reclamantă nu a fost reprezentată în apel; apelul său a fost respins (15 martie 2013);</p> <p>(c) Societatea reclamantă a formulat recurs împotriva deciziei (respinsă la 19 februarie 2014).</p>
<p>(a) 57813/13 (b) 02/09/2013</p>	<p>Viorel Stroe 1984 Baia Mare</p>	---	<p>(a) Reclamantul a solicitat anularea raportului său de evaluare profesională; acțiunea sa a fost respinsă în primă instanță;</p> <p>(b) Hotărârea instanței de prim grad i-a fost comunicată reclamantului prin afișare; reclamantul nu a introdus apel în termenul legal;</p>

			<p>(c) Pe baza pretensei deficiențe din procedura de comunicare, reclamantul a făcut recurs după expirarea termenului și, în același timp, a solicitat repunerea în termen (ambele respinse la 19 iunie 2013).</p>
--	--	--	---